

ZOMBIESEXUÁLOVÉ! DĚSIVÉ VÝSLEDKY PRŮZKUMŮ MLUVÍ ZA VŠE: NA ANGLOSASKÉM ZÁPADĚ SE HLÁSÍ AŽ POLOVINA MLÁDEŽE K DEVIANTNÍ SEXUÁLNÍ ORIENTACI!

- CZ24 News | 14. března 2021

Viktor Marachovskij se pozastavuje nad děsivými výsledky průzkumů, podle nichž se na anglosaském Západě hlásí až polovina mládeže k deviantní sexuální orientaci

Již několik dní se média Západu snaží vysvětlit otřesné výsledky průzkumu "sexuální orientace" občanů USA a Velké Británie.

Průzkum provedly téměř současně významné agentury - Gallup v Americe a Ipsos v Británii - a zjistily, že počet občanů, kteří se identifikují jako LGBT, prudce vzrostl.

Gallup uvádí: ještě v roce 2012 (v době již zcela liberálního postoje k sexuálním menšinám) bylo procento Američanů, kteří se považují za LGBT, 3,5%. A na začátku roku 2021 jejich počet dosáhl 5,6%. Zvýšení více než o půldruhého procenta (a ve srovnání s rokem 2000 narostl počet těchto deviantů - 2,8krát, tj. skoro třikrát tolik).

To je samo o sobě děsivé, protože podíl sexuálních úchylek jde nad rámec toho, co bylo dosud považováno za „obvyklou úroveň sexuálních menšin v populaci“.

Ale ve skutečnosti jsou to pořád maličkosti. Masové povědomí zdrtila jiná skutečnost.

Zlatá mládež pederastů

Mezi generacemi narozenými před rokem 1946 se k sexuálním menšinám řadí pouze 1,3 %.

Mezi baby-boomery (ročníky 1946-1964) dvě procenta.

Mezi kdysi vzpurnými a zatracenými, ale nyní vcelku slušnými příslušníky generace X (ročníky 1964-1980) – 3,8%.

Mezi mileniály, kteří vyrostli v prostředí volné lásky (1981-1996), je 9,1 % přiznaných deviantů.

Ovšem u generace Z (ročníky 1996-2002, mladší lidé nebyli dotazováni, protože jsou ještě nezletilí) dělá toto procento už 15,9 %. Čili téměř 16 %, takže zhruba každý šestý mladý Američan se prohlašuje za homosexuála, lesbičku, transsexuála, nebo bisexuála.

Velká Británie však v ukazatelích zvrácenosti Spojené státy dokonce předstihla.

Podle [zpráv v médiích citujících Ipsos](#) asi 50 % Britů ve věku od 18 do 24 let prohlašuje, že „je přitahuje stejné pohlaví jako to jejich“.

V komentáři k této skutečnosti speciálně vyškolení odborníci velmi vítají super-posun v sexuální identitě mas.

Čistě otázka orientace?

„Každá nová generace zažívá stále menší vnější tlak a nucení být heterosexuální,“ říká například Karen Blairová, expertka na psychologii sexuální orientace na Trent University v Ontariu v Kanadě. Někdo by ji mohl [podezřívát z podjatosti](#) pro její vlastní LGBT aktivismus. Ale za takové podezření, vyjádřené veřejně, by schytl obviněním z homofobie, zablokování účtů na sociálních sítích a vyhazov ze zaměstnání.

Mimochodem, upřímně jsem se snažil najít v předních a mainstreamových západních médiích alespoň stín pochybnosti nad tím, zda nejde o „příliš mnoho odchylek od praktické heterosexuality? A jak se to odrazí například na již tak katastrofické porodnosti? Neurychlí to vylidňování vlastního obyvatelstva ve vyspělých zemích?“ Ale na nic takového jsem nenarazil: slušní lidé ve slušných médiích si takovéto nutkavé otázky prostě nekladou. Děje se tak jednoduše proto, že za takové otázky jim okamžitě strhnou z ramen hábit slušnosti a existenčně zničí: vyrazí je z práce a vymažou jim účty na sociálních sítích.

Některá ruská média a jednotliví autoři přijali výsledky těchto průzkumů jednoduše: pamatujete si, jak nám říkali, že žádná homosexuální propaganda neexistuje? Uplynulo několik let – a z 1/6 „téměř polovina“ mladých lidí na Západě jsou již gayové, lesbičky a transsexuálové. Masové vymývání mozků, že je normální být gayem, trvalo jen několik let – a mnohý křehký mladík se jím poslušně stal.

Ve skutečnosti je však všechno ještě horší a složitější.

Být úchyl je cool!

Při podrobném prozkoumání výsledků amerického průzkumu odhalíme tragikomickou nuanci:

Drtivá většina mladých Američanů, kteří se identifikují jako LGBT, si jako svou „menšinovou identitu“ zvolila bisexualitu.

Pro ty, kdo se danou tématikou příliš nezabývají, upřesňuji, že jde o přitažlivost stejným i opačným pohlavím. Je to také takříkajíc nejliberálnější forma sexuální menšiny, která ještě „umožňuje“ dívkám milovat chlapce a naopak.

Drtivá většina těchto „bisexuálů“ připouští, že momentálně jsou buď v heterosexuálním vztahu (33 %), nebo se prostě obejdou, dobrovolně nebo nedobrovolně, bez jakéhokoli vztahu (55,5 %). Pouze 3,7 % se setkává a žije s osobami stejného pohlaví (což je, poznamenávám, jen o málo více, než je obvyklá úroveň, jak se předpokládalo ve 20. století).

Zjednodušeně řečeno, závratná propagace LGBT, která se specificky zaměřila na všechno nezralé mládí, přeformátovala na trvale praktikující gaye a lesby jen relativně málo osob. A také stejně relativně málo lidí se nechalo dotlačit na chirurgické stoly pro odstranění přirozených sexuálních charakteristik a napodobení znaků opačného pohlaví.

Ale čeho se jí skutečně podařilo dosáhnout, byla indoktrinace mládeže, že být biologicky normální není cool. Že je to nuda. Pokud jsi normální a obyčejný, pak tě nikdo nebude lajkovat, ve škole nad tebou nebude starostlivě kvokat psycholog a sborovna tě nepřihlásí na konferenci o tvé rovnoprávnosti, do školní rady zvolí někdo „excentričtějšího“, ty nebudeš pro nikoho zajímavý a přijdeš o všechny praktické bonusy, privilegia a sociální uznání.

A samozřejmě mantra „Je to proto, že mám neobvyklou sexuální identitu“ funguje skvěle jako důvod, proč se nenechat vtáhnout do normálních lidských vztahů v lásce a rodině. Protože budování vztahů je vždy dřina a pokud o ně stojíte, znamená to na sobě pracovat. Doktrína výjimečné sexuální identity přesvědčivě vysvětluje, že práce na sobě nejenže není nutná, ale dokonce je nežádoucí: znamená „přinucování k heterosexuality“ pod jhem toxického vnějšího prostředí.

Zombiefikace mládeže

Reálná sexuální orientace, která se úspěšně implantuje do vyspělých zemí, je cosi jako „zombiesexualita“: mládež se přesvědčila, že není v pořádku snažit se zalíbit opačnému pohlaví, a dostalo se jí univerzální shovívavosti v tom smyslu, že není třeba vyvíjet zvláštní úsilí o „tradiční“ sociální zařazení.

Proto se tato mládež v počtech, které přesahují všechny obvyklé limity, *odnaučuje* být v praktickém smyslu muži a ženami. U lidí a lidoopů se na rozdíl od jednodušších živých tvorů sexuální přitažlivost neuskutečňuje instinktivně, ale cestou osvojování. Bez osvojených návyků existuje u lidí, orangutanů nebo šimpanzů jediný způsob, jak zmírnit sexuální napětí, a to sebeuspokojením. V současné online éře je na tom velká část mládeže podobně.

Mění se na zombiesexuály: navenek sexuálně zralí a biologicky normální mladí muži a ženy se tak zvrhávají na osamělá individua neschopná vstupovat do stabilních sociálních vazeb.

Proč je tento společensky zničující trend tak nadšeně podporován (a to v každém směru) současnými velkými penězi – o tom můžeme jen spekulovat. „majitelé klíčů“ k velkým penězům své cíle nikterak neskrývají. Jeden z nejbohatších lidí na planetě, zakladatel Microsoftu a otec mnoha dětí, Bill Gates, společně se svou manželkou Melindou aktivně sponzorují programy pro ženské zdraví v chudých zemích („programy na kontrolu populace“).

Gates se [proslavil](#) citátem z roku 2010 předneseným na konferenci o klimatu: „Na světě je nyní 6,8

miliardy lidí. Mohlo by to vzrůst na zhruba devět miliard. Kdybychom odvedli opravdu dobrou práci na nových vakcínách, zdravotní péči a reprodukčním zdraví – mohli bychom populaci snížit asi o deset až patnáct procent.“

Je zřejmé, že z pohledu nejbohatších “elit” je v současném světě příliš mnoho lidí. Proto se jakákoli propaganda neutralizující fenomén lidské reprodukce jeví světovým oligarchům jako dobro.

Nás se to netýká?

Problému vyliďňování a stárnutí populace ve vyspělých zemích (doplňovaných dovozem imigrantů, jinde jednoduše vymírajících) se proto věnuje nejen méně, ale řádově méně publikací v mainstreamových médiích, než jakémukoli problému třeba okolo globálního oteplování.

Zbývá položit si otázku: dosáhne vlna zombiesexualy také do Ruska a ostatních slovanských zemí?

Na to neexistuje jednoduchá odpověď. Částečně tu samozřejmě už je: naši spoluobčané spolu rozhodně vycházejí hůře než před sto lety.

Aby se však tato naše částečná neschopnost být normálními muži a ženami změnila v obecnou a hrdou neochotu jimi být, museli by evangelisté zombiesexualy pro to ještě hodně udělat. A pro začátek musí zombiesexualita vycházet z pseudokulturního ghetta západních sociálních sítí, kde je praktikována spíše marginálními (i když často široce známými) trendocefaly bez mozku. A stát se čímisi oficiálním.

K tomu musí získat spoustu veřejných peněz a podporu státní správy, což – alespoň v blízkém horizontu – zatím příliš vidět není (pokud se ovšem do vlád nedostanou Piráti a podobné globálně řízené skupiny a “hnutí” vezoucí se na vlně voličské podpory mládeže duševně zombiefikované současným inkusivním školstvím).

Alespoň v Rusku zombiesexuálové mnoho mladých lidí dosud nenakazili.

Autor: Viktor Marachovskij

Překlad: protiproud.cz

Zdroj: <https://ria.ru/>